paa de mange arbejdsløse Kvinder indenfor Handel, Haandværk, Industri og Kunstvirksomhed, for hvem f. Eks. vederlagsfri Sprogundervisning maaske vilde betyde Døren op til en eller flere af de Fremtidsmuligheder, som Afslutningen af Verdenskrigen vil skabe baade herhjemme og ude.

Kvindeorganisationerne har saa vist ikke noget imod at gøre et Arbejde for de arbejdsløse Kvinder, men hvis Staten mener, som Hr. Boje, at det er dem, som bør tage Initiativet i denne Sag, saa vil de vistnok sige, som den unge Krebs i Fabelen sagde til sin Moder, da hun formanede den til at gaa forlænds: „Gaa foran, saa skal jeg følge dig!"

Kvinders Krigstjeneste i Frankrig.

—o—

Ambulancetjeneste.

Foruden de utallige Hospitaler, som er oprettede i Forbindelse med Røde Kors, og foruden det Hospital, som Æreslegionens Damer har oprettet, har et betydeligt Antal Kvinder af deres egne Midler oprettet og forestaaet private Hospitaler. Andre Kvinder har stillet deres Ejendomme til Raadighed for Hospitalsvæsenet. Endvidere har kvindelige Læger oprettet Kursus i Ambulancetjeneste.

Militære Hjælpekomitéer.

Tre Kvindekomitéer har virket for at yde de saarede Hjælp, indhente Oplysninger og anstille Efterforskninger.

Understøttelse til de indkaldtes Familier.

Foruden den kvindelige Studenterforening og Det røde Kors har 10 Kvindekomitéer virket for Oprettelsen af Folkebespisninger — Asyler og Herberger for Kvinder, samt for at skaffe Kvinder Hjælp til Selvhjælp.

Børnehjælp.

Syv Kvindekomitéer har taget Initiativet til Oprettelsen af Dagplejehjem, Børnekolonier, Hjem for moderløse Børn, hvis Fædre er indkaldte o. l.

Hjælp til Barselkvinder.

Foruden Centralkontoret til Hjælp for Mødre og spæde Børn, hvis Komité tæller 40 Kvindenavne, er der oprettet en Komité for gensidig Moderhjælp, med 17 Kvinder i Spidsen. Mange Jordemødre og andre Kvinder har tilbudt Barselkvinder Hjem og Pleje.

Kvindelige Stedfortrædere for indkaldte Mænd.

Mange Kvinder har paa forskellige Omraader overtaget Mænds Stillinger:

i *Post- og Telegrafkontorer*,
paa *Sporvogne*,
paa *underjordiske Baner*,
som *Typografer*,
paa *Vaskerier*,
paa *Fattigvæsenets Kontorer*.

En Kvindekomité, oprettet i Paris, har anbragt Kvinder i Landbruget, og i flere Departementer har Kvinder paataget sig baade Høsten og Saaningen.

Oplysnings- og Arbejdsanvisningskontor.

I Byen Havre har den derværende Kvindeforening straks ved Krigens Begyndelse oprettet et Oplysningskontor for Kvinder, — med Assistance af en ung, kvindelig Advokat. I Forbindelse dermed oprettedes ogsaa snart et Arbejdsanvisningskontor. — Da Tilstrømningen til dette stadig voksede, og Foreningens Midler ikke strakte til, aabnedes en offentlig Indsamling, som i Begyndelsen af Oktober havde indbragt 2163 Frcs. foruden mange Gaver i Stoffer og Levnedsmidler.

Mme. Jules Siegfried, Formand for Franske Kvinders Nationalraad, har ydet Kontoret en værdifuld Støtte baade moralsk og økonomisk.

La Francaise.

En tysk Kvinde-Røst.

—o—

Med Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund som Mellemled foregaar — siden Krigen — en stor Del af Forhandlingerne og Forretningerne mellem vort internationale Hovedkvarter i London og de forskelilge tyske Kvinde-Forbund og deres Blade og Ledere.

Et Brev fra *Else Lüders*, der arbejder ved »Die Frauenbewegung« i Berlin, til *Mary Sheepshanks*, Leder af det internationale Hovedkvarter i London og Redaktør af »Jus Suffragii«, har netop passeret Danmark. Det er et af de mange smukke Beviser paa, at det internationale Baand, der er knyttet mellem Kvinder i alle Lande, ikke er bristet under Vægten af denne frygtelige Krig, og vi tillader os derfor at aftrykke det:

Berlin, d. 5. Decbr. 1914.

Højtærede Frøken Sheepshanks!

Ad en Omvej over Danmark kom Novemberheftet af »Jus Suffragii« til mig, og jeg kan ikke undlade at sige Dem, med hvor inderlig en Glæde Læsningen af dette Nummer har fyldt mig. Jeg vil ikke overfor Dem gøre nogen Hemmelighed af, at jeg i dette Øjeblik med Liv og Sjæl føler mig som ét med mine kæmpende Brødre derude paa Slagmarken, og at jeg af mit inderste Hjerte slutter mig til mit Fædreland. Dette bringer mig naturlig i en stærk Modsætning til den engelske *Regering*. Ikke desto mindre føler jeg Trang til at sige Dem en inderlig Tak for den vidunderlig taktfulde Holdning, De har ladet vort internationale Blad iagttage. Hvert Nummer, som ad Omveje kommer til os, virker som en Lysning af Haab om, at der i hvert Land findes Kvinder, der med Fasthed vil opretholde vort internationale Sambaand.

Fuld af Taknemlighed og Beundring har jeg ogsaa modtaget Budskabet fra Mrs. Fawcett. Jeg beder Dem lade hende dette vide og udtrykke overfor hende min Ærefrygt for den *Daad*, som ligger i dette Budskab. Hvis det lykkes os efter Krigen atter at knytte vore internationale Baand, saa er det dette vidunderlige Budskab fra Mrs. Fawcett og den Hjertets Takt, hvormed De har forestaaet Redaktionen af »Jus Suffragii«, som har den væsentligste Fortjeneste deraf.

. . . . . .

I det Haab, at det ikke vil vare altfor længe, inden Fredens Klokker lyder over alle Lande, er jeg med oprigtig Højagtelse

Deres meget hengivne

Else Lüders.